

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

20. marts 2014

Besvarelse af spørgsmål 260 alm. del stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 21. februar 2014 efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren bekræfte, at Finanstilsynets vejledende rådighedsbeløb på 13.500 kr. for en familie med to voksne og to børn er vejledende, og at realkreditinstitutionerne derfor kan afvige fra disse vejledende grænser uden at frygte påtale fra Finanstilsynet?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Finanstilsynet har retningslinjer for, hvornår et rådighedsbeløb kan anses for tilstrækkeligt, jf. bilag 8 til indberetningsvejledningen: ”*Vejledning til regnskabsindberetning for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.*”. Retningslinjerne anvendes i forbindelse med klassifikation af kunder og dermed bl.a. som grundlag for fastlæggelse af kapitalkrav og nedskrivninger.

Heraf fremgår det, at en god (2a) privatkunde, hvor familien består af 2 voksne og 2 børn, blandt andet skal have et rådighedsbeløb på mindst 13.500 kr. Opfylder kunden ikke kravene for at være en 2a-kunde, vil kunden afhængigt af forholdene blive kategoriseret som 2b eller 2c, forudsat at kunden har et rådighedsbeløb på mindst 8.500 kr. Der henvises til ovennævnte vejledning for en mere præcis vejledning til klassifikation af kunderne.

Institutterne er ikke afskåret fra at yde lån, selvom rådighedsbeløbet er lavere end det i retningslinjerne fastsatte rådighedsbeløb for at være en 2a-kunde.

Finanstilsynet har i 2013 givet et realkreditinstitut en risikooplysning om, at de satser for rådighedsbeløb, som instituttet anvendte, var lave sammenlignet med andre institutter, og at rådighedsbeløbene endvidere lå under de satser, der fremgår af Finanstilsynets vejledning, jf. ovenfor.

Risikooplysninger anvendes, når Finanstilsynet ønsker at henlede en virksomheds opmærksomhed på, at den har en særlig forøget risiko på et område.

Institutter, der er mere lempelige i deres kreditbevillinger, fx i forhold til lavere rådighedsbeløb end andre institutter, løber en risiko for at få de dårligste kunder. Derfor giver Finanstilsynet en risikooplysning, bl.a. hvis sådanne forhold konstateres.